

A 7589

A

MAGYARORSZÁGI CIONISTÁK ORSZÁGOS
BIZOTTSÁGÁNAK

EMLÉKIRATA

A MAGYAR KIRÁLYI KORMÁNYHOZ
ÉS AZ ORSZÁGGYÜLÉS TAGJAIHOZ.

BUDAPEST, 1909 JANUÁR HAVÁBAN

KIADJA

A MAGYARORSZÁGI CIONISTA SZERVEZET

BUDAPEST, IV., HAJÓ-UTCZA 10.

ORSZÁGOS RABBIKÉPZŐ INTÉZET

ELŐSZÓ

EMLEKIRAT

A RABBIKÉPZŐ INTÉZET KÖNYVTÁRA

ÉS AZ ORSZÁGOS RABBIKÉPZŐ INTÉZET

ORSZÁGOS RABBIKÉPZŐ INTÉZET

1945

Budapest, az Athenaeum r.-t. könyvnyomdája.

Országos Rabbiképző Intézet Könyvtára

A zsidók mai helyzetén már sokan gondolkoztak ; minden államnak baja van és volt velük és az a legcsodálatosabb, hogy a több századévnvi korkülönbség nem változtatta az egyes események lefolyását.

A zsidó-
kérdés.

A mai kor nem új ! — Legalább a zsidóság életében nem új. A zsidó nép jelen volt igen sok nép születésén és soknak a temetésén, átélte azoknak minden baját és türte minden szeszélyét. Ezért tudjuk levonni a konzekvenciákat jó előre. Ez a mai kor, amiről a most élők azt hiszik, hogy sohasem lehetett másképpen, még alig néhány évtizede, hogy ilyen, de már néhányszor ismétlődött.

Történeti
fejlődések és
ismétlődések.

Minden népnél ugyanolyan periódusokon ment át a zsidó. Mióta elvesztette nemzeti önállóságát és szétszóródott a világ népei közé, átélte azokat a kínokat, gyötrelmeket és gyönyörűségeket, emelkedettséget, elposványosodást, elolvadást és föltámadást, amit mi átértünk és élünk.

Bekerül a zsidóság egy országba. Egyenként. Csöndben. Koldus szegényen. Letelepszik nagy nyomorban. Ez a nép tudattalansága. Majd szorgalma, esze, munkája révén erőre kap ; az egész föllendül gazdaságilag, majd a szellemi élete is kifejlődik és éli az *aranykorát*, melyben a jómód ellankasztja az egyéneket és tespedésbe, elfajulásba kerül, mindodáig, míg eleddig tán gyenge gazdanépe megerősödve, őt elnyomhatja. És elnyomja. Elnyomja erőszakkal ; gazdaságilag tönkre teszi és eltörpíti — amennyire lehet — a lelkét. Lealjasítja, kigúnyolja, kiutálja, úgy hogy a gyengébbek el-elhagyogadják a jellegzetes szokásokat, levetkezik zsidóságukat és megkezdődik az asszimiláció ; míg a gazdanép úgy véli, hogy a fölolvadt népség őt erősítheti, befogadja, *recipiálja*. És ekkor kezdődik a megdühödésig hajtott hitehagyás, tobzódás a gazdanép sovinizmusában, megtagadása mind annak, ami zsidó. Ez pedig felidézi az ősi hűségükben

A zsidóság
viszonya az
államokhoz.

Fejlődés.
Aranykor.
Degeneráció.

Ellenáramlat. az undort vagy a csömört és egy *ellenáramlat* indul meg, mely szembeszáll a jellemgyengesség tetteivel és föl-szabadítja a zsidó népet, sokszor századokig tartó vak-ságából és a *szabad életnek* adja át.

Ez a hullámozó történet a zsidó nép életében, több-kevesebb hullám kihagyásával, vagy befejezetlenségével, lefolyt Kanaanban, Egyiptomban, a hellen uralom alatt, a római uralom alatt (e kettő alatt rohamosan), az arab és spanyol korszakban és most.

Mind e korok egyenként egymással összevetve, tökéletesen hasonlítanak a mai korhoz.

A mai kor. Ma pedig éppen annak a két periódusnak a határán vagyunk, ahol az asszimilációval, az akaratos, tudatos, lehetetlen, cinikus asszimilációval szemben felkél az ellenáramlat, mely az undort keltő jellemgyengességű egyénei miatt megutált zsidóságnak vissza akarja szerezni ősi elismert becsületét, vissza akarja vinni a zsidó népnek elenyargatott részeit oda, ahol talajuk van, s ahol a nép regenerálhatja magát. Az a reakció, amely ezt előidézte, az *önérzeten* alapszik. Ez az *önérzet* szülte a *cionizmust*.

Önérzetes
zsidóság.
Cionizmus.

Fel kell tételeznünk, hogy mindenki ismeri a cionizmus célját, azt, hogy a zsidó nép számára egy közjogilag biztosított otthont akar szerezni Palesztinában, tehát megteremteni akar a föld kerekén egy olyan talpalatnyi helyet, ahová mindaz a zsidó vonulhasson, aki valamely állam (pl. orosz, román) törvényei alapján élván, nem lehet hazájának, mint zsidó, egyenjogú polgára; és aki mégis szükségét érzi annak, hogy politikailag is egész és egyenjogú embertársa legyen annak, akivel egyenlő, sőt nagyobb terheket visel.

Cionizmus
eszközei.

A cionizmus
legvégső
célja.

Ezt el akarja érni a cionizmus elsősorban gazdasági eszközökkel olyképpen, hogy a kiszemelt helyet, Palesztinát — melyhez végre is őstörténeti tradíciók fűzik a zsidóságot — zsidó pénzzel, zsidó munkával alkalmassá teszik a kultúra befogadására, oda hazátlan zsidó családokat telepít; és ha az a nép ottlenn megerősödik és magában megéri és szükségét érzi annak, hogy maga irányozza sorsát, *autonómiát* szerez magának, olyan autonómiát, amelyben jelenleg is él és virul a palesztinai *Libanon*, amelynek polgárai nem mohamedánok, hanem keresztények. Ez a cionizmus végső célja.

Erkölcsei eszközei : a szervezés, a nevelés, és az önérzet felköltése. Gazdasági eszközei : a »zsidónemzeti alap« és a »Jewish colonial Trust«, továbbá egyes fiókintézmények, melyek a zsidó családok letelepítését, a gyarmatosítást tényleg végrehajtják, és melyek a mai napig több tízezer hazátlanul bolygó koldust tettek földművekké, iparosokká, munkásokká, amelyek parlag földeket változtattak át virágzó kertekké.

Erkölcsei
eszközök.
Gazdasági
eszközök.

Hogy amit a cionizmus tesz, nem rossz, az evidens, csak az a kérdés merül föl, hogy szükség van-e reá? Szükség van-e reá a zsidóság és szükség van-e reá az egyes népek, nemzetek, államok szempontjából?

Szükséges-e
a cionizmus?
Miért?

A zsidóságnak helyzete az egész világon más meg más, de abban mindenhol megegyezik, hogy kiváltságos. Adományozott, majd visszavont jogokkal bír vagy nem bír; helyenként különleges terhei vannak, helyenként különleges elbánásban részesülnek; helyenként gyilkolják őket; helyenként ezerszám kiüldözik őket.

A zsidóság
helyzete.

A zsidó nép pedig ahhoz a szerencsétlen fajhoz tartozik, amely nem tudja nyugodtan bevárni, amíg agyonütik, hanem útra kel és keres jobb helyet, vagy kevésbé kellemetlen helyet, ahol életét megtarthatja, bár nyomorúságát nem vetheti le.

A vándorló zsidóknak tömegei imbolyognak összevissza a világon; keletről napnyugatra, onnan délre, majd vissza keletre. 300.000 zsidó van állandóan úton, akik nem tudják, hogy holnap hol telepedhetnek le, hol nyughatnak. Ezek azután azokat az országokat lepik el, amelyeknek törvényei még nem zárják el határait tökéletesen és végleg a vándorló zsidók előtt. De ilyen kevés van. Nem is várható, hogy az államok befogadjanak egy bizonytalan, pénznélküli népet, mely bár munkaképes, de mindenesetre megzavarhatná a kialakult gazdasági egyensúlyi helyzetet.

A bolygó
zsidóság.

Gazdasági
fonákosságok.

A zsidóságnak pedig vándorolnia kell, mert az egyes államok gondoskodnak arról, hogy nyugalma ne legyen. Oroszország, hol Stolypin miniszter kijelentése szerint 8 millió zsidó él, letelepedési körletekbe szorítja a zsidó népet, hol a hivatalos közegek kényének kitéve tespednek 100.000 számra egy helyen, megfosztva a kenyérkereset minden lehetőségétől, olyan mozgalmakba kény-

Oroszország.

szerítve őket, melyben az államhatalommal szembe kerülnek, ezer számra jutnak börtönbe, kényszermunkára, bitóra.

Szemünk előtt folytak le a zsidóüldöztetések, melyek újabban a múlt század nyolcvanas éveiben vették kezdetüket és öt évvel ezelőtt folytatódtak, soha el nem képzelt borzalmassággal.

Ebben a zsidóirtó mozgalomban résztvesz nemcsak az egész orosz társadalom, minden rétegével, hanem a hivatalos hatalom és a véderő.*

Románia.

Románia több mint 100.000 zsidójával szintén elől jár a barbarizmusban. Zsidóságának legnagyobb része nem bír állampolgári jogokkal, hanem kettős, hármasterhekkkel. Állampolgárságot nem adott zsidainak, bár

Ellentmondásban a berlini kongresszussal.

a *berlini* kongresszus határozata erre kötelezte őt. A zsidóság ott is ki van téve a nem zsidó polgárság kénye-kedvének és ennek eredménye az a többször ismétlődő zsidóvándorlás, mely tömegesen szállítja nyugat felé Romániának, még húsz évvel ezelőtt boldog és sovínista zsidóságát, el Amerikába, hol, éppen úgy mint Angliában, túlon-túl van zsúfolva az ország nyomorúttakkal, kik legnagyobb részét a nagy városok tömegnyomorát fokozzák a végtelenségig, eladdig, míg a kormányok, belátván a helyzet tarthatatlanságát, elzárták kapuikat a beözönlő nyomorúság elől. Anglia két éve meghozta az *Alien Bill*-t, melynek éle kizárólag a zsidóság ellen irányulva, lehetetlenné tette az eddig *Eldorádó*-nak tekintett Angliát a zsidóság számára.

Amerika.

A többi állam védekezése.

Ilyen viszonyok mellett azután nem csoda, ha a folytonos zsidóáramlás, mely a keleti és nyugati államok közt folyik, kényszeríti az államokat a védekezésre; kényszeríti arra, hogy határzárakat létesítsen, hogy a már bennlevő idegen illetőségű zsidóságot nyilvántartsa és olyan szabályrendeleteket érvényesítsen rajtuk, amelyeket a legnyomorultabb államok fiaival szemben sem mernének érvényesíteni.**

* Katonaorvosok családját, mikor a családfő a mandzsuri csatatéren meghalt, kiutasították a városokból. Katona, ha több évi szolgálata letelt 24 óra alatt el kell távozzék a városból. Szabad költözködési jog megvonatott a zsidóságtól.

** Németország azon ürügy alatt utasítja ki az orosz zsidó menekülteket, hogy nincsen állandó lakásuk és nincsen

Azon államokban, ahol a törvénykönyvek védik a zsidóságot, mely »emancipálva«, helyenként »recipiálva« van, vagy hol az uralkodó fajnak, illetve népnek, még nem volt alkalma az újkorban zsidóüldöztetéseket rendezni, a zsidóság, bár életét veszély nem fenyegeti, de gazdasági tönkrementése szemmel látható és folyton-folyvást közeledik.

A zsidóság, ez az ősrégi földműves és állattenyésztő nép, mely évszázadok óta a földvásárlástól, sőt a földműveléstől is el volt *tiltva*, kényszerült olyan pályákra vetnie magát, amelyekre szorították és olyan kincseket szereznie, amelyekről sehogyan, vagy nehezen lehetett megfosztani.

A zsidóság védekezése.

Ezért ment az egyéni pályákra és lett kereskedő, pénzváltó, orvos; újabb időben ügyvéd, tanár, mérnök.

A pályaválasztás.

Ezek a pályák pedig, hiszen a statisztikai adatok elég ismeretesek, zsidóktól túlszűfölvák és minden mozgalom, mely a zsidóság ellen irányul, ezeknek a pályáknak további zsűfoltóságát idézi elő.

A pályák túlszűföltése.

A vidék és a piciny városok zsidó-exisztenciái, melyek évek sora óta éltek békeességben, nyugalomban, az újabb zsidóellenes gazdasági és »eszmei« mozgalmak és intézmények nyomasztó hatása következtében tönkre jutnak és feltőlulnak a nagyvárosokba, a tömegnyomort növelve és növelve azt a proletáriátust, mely óráról-órára él és mely, ha munkás, veszélyezteti a város régi lakóinak gazdasági helyzetét is, ha koldus, a nyomort növeli. Az egyes pályákról elkergetett zsidóság más pályákra tolul és ellepi azokat, majd tönkre teszi azokat is; és ismét egy rend koldússal több keletkezik.

A kisexisztenciák tönkrementése.

Gazdasági nyomorúság.

De ez csak a gazdasági nyomorúság. Hol marad még a társadalmi, az eszmei, a politikai nyomorúság!?

Társadalmi, politikai nyomorúság.

A zsidóság, mely minden korban, azon 1800 év óta, hogy a világ minden népének turbulens eleméül tekintetik, képtelen teljesen assimilálódni az ország többi lakosságához, mert a legtöbb esetben szellemi nivó-különbség is van köztük, de meg a zsidóságnak életmódja, mely szeparálja őt, — más világnézete, más vallása, más nyelve — elkülöníti a többitől és fennmarad, vagy létrejön az a feszült viszony, mely egyik részről gyűlöletet, illetve

állandó foglalkozásuk; vagy ha van, úgy azon megokolással, hogy a régi iparos vagy kereskedőket megszokott helyzetükben zavarja.

utálatot teremt, a másik részről pedig minden lehető védekezési eszköz és mód kitalálását.

Zsidóság a politikai életben.

A zsidóság az utolsó néhány évtizedig, némely nagy-ritka kivételtől eltekintve, teljesen ki volt zárva minden állam politikai életéből. Egy állam sem igyekezett politikai jogokkal felruházni őt és így a kötelék, mely őt, valamely földhöz kötötte, csak annyiban volt erős, amennyiben legközelebbi ősei porló csontjainak és az eltöltött gyerekévek emlékeinek szeretetét nem rontotta le a gyűlölet és az üldöztetés, melyet elszenvednie kellett. Ezért volt a mult századig az össze-visszavándorlása olyan nagymérvű és ezért van mai nap minden államnak zsidóságában, minden ország zsidóságából kisebb-nagyobb töredék és ezért olyan inhomogén és olyan nehezen egy-egyesíthető és ezért szakad 4—5 különböző felekezetre.

A zsidóság foszlása.

A XVIII—XIX. századi internaciona- lizmus.

A politikai jog nélküli zsidóságnak a közéletben már azidőben szereplő része, mikor a XVIII. század végén és a mult század elején a világrendítő eszmék tobzódtak és mindjobban közeledtek az *internacionalizmus* felé, mindaddig, míg a reakció a legexkluzívebb nacionalizmust keltette fel, mint minden elnyomott és felszabadulásának örvendő nép egészen felolvadt az internacionalizmus eszméiben, ijedten vette észre, hogy a leglelkesebb, legodaadóbb eszmeküzdelmében a népek létérdekből magára hagyták. S minthogy az internacionalizmus kiment a divatból, bár egy Goethe, Voltaire stb. voltak hősei, a zsidók is szégyenkezve hagyták abba a szép szivárványos eszmék kergetését és lettek a többi mintául véve túlzó sovén nemzetiek, fiaik pedig lelkes, önfeláldozó hazafiai annak az államnak, ahol véletlenül éppen az időben tartózkodtak, vagy megtelepülve valának.

Eszme hajhászás és benne való fölolvadás.

Útmutatások.

Minden alkalommal túlzóan törekedett arra a felszínen lévő zsidóság, hogy az uralkodó elveknek behódoljon, bár a zöme a népnek megmaradt mindig, állandóan ugyanazon zsidónak, a mi volt, és nem vett részt a nagyon is hirtelen metamorfózisokban. Éppen azért váratlanul éri őt mindaz a gyűlölet, ellenszenv, mellyel a felszínen levő, néhány tízezer zsidónak tolakodását honorálják a politikai pártok; mely utóbb szülte azt a gyűlöletet, mely az idegen ruhák ráncaiba burkolódnak, magukat, fajukat, népüket megtagadókat ellen irányult.

A zsidóság néhány kapaszkodója, zsidók vállain, eljut a politikai pártokig; oda lép, és elrúgja a hágcsót, amin feljutott.

A zsidóság hivatalos képviselői.

Igy a zsidó közléte sehogyan sem mondható egészségesnek, mert, amíg egy férfiú valamely csoport akaratából lett annak vezére és még sem képviseli annak érdekét, avagy amíg a csoport olyant választ hivatalos képviselőjéül, akivel szemben le kell mondania arról, hogy valaha is igazán képviselhesse zsidó érdekeit, addig a zsidó közélet nem egészséges.

A betegség politikai élet.

A cionizmus ezen állapotokat szánálja.

Ezt az állapotot csak a cionizmus szüntetheti meg azáltal, hogy egy közjogilag biztosított otthont ad a rászorult zsidóságnak; amely otthon egyrészt biztosítja a minden államban élő zsidót, *a kölcsönösség elve alapján* — mely éppen úgy fennáll a Britt birodalom és Montenegró között, mint pl. Amerika és Olaszország között — arról, hogy nem történhetik meg rajta büntetlenül mindaz, ami Orosz- és Románország zsidóival megtörténhetik; és az asszimiláció, *az egészséges asszimiláció kölcsönösségének elve alapján* — mely képessé teszi az *angolt*, hogy néhány generáció múltán épp úgy lehessen *szerb*, mint a magyar amerikai állampolgár — biztosítja abban, hogy becsületes közéletet élhessen és politikai ténykedése éppen olyan önzetlennek tekintessék, mint amilyen önzetlen lélekből fakad.

Tehát a cionizmus legeslegvégső célja az, hogy »a zsidóság számára közjogilag biztosított otthont szerezzen Palesztinában«, mely egyesegyedül van hivatva arra, hogy az egyes államokban élő zsidóságot végérvényesen megtartsa régi lakóhelyén, ha az polgárosítja őket, vagy hogy ez a »zsidó otthon« tekintse őket polgáraiul, ha az egyes államok a polgárosítást, mint eddig is, századéveken át vonakodnának végrehajtani.

Bázei programm. A cionizmus hatása a régi államok zsidóira.

Egyelőre azonban csupán gyarmatosítási eredmények várhatók és a régi államokban azon társadalmi eredmények, melyeket a cionizmus eszmei törekvései idéznek elő.

Egyelőre gazdasági, gyarmatosítási eredmények.

A gazdasági eszközök, melyekkel a cionizmus egyelőre dolgozik: a *Jewish Colonial Trust* (alaptőke 48 millió korona, 2 millió 24 koronás részvény; központja *London*; Palesztinában öt fiókintézete van) és a *zsidó nemzeti alap*,

Gyarmatosító bank. Nemzeti alap.

mely a zsidó nép filléreiből összegyűjtve az ősi föld művelésére és kulturális intézmények létesítésére használtatik.

Magyarországi gyűjtések.

Sékel (2.40 kor.)

Magyarországon is gyűjtenek ezen két intézménynek céljaira; továbbá mindaz, aki cionista, aki résztvesz abban a munkában, mely a zsidó népnek, illetőleg annak, akinek életéhez szükséges, hazát akar szerezni, mely előkészíti a talajt e nép jövő boldogságához, lefizeti a *Sekelét* (2 korona 40 fillér évenként) adójával bizonyítandó *akarátát*, jogot szerezve ahhoz, hogy a zsidó nép sorsa intézésében szava legyen.

Hazafiatlanság.

A cionizmust kikiáltották hazafiatlan és vallásellenes mozgalomnak. A józan, nem elfogúlt ítélő megítélheti, vajjon hazafiatlanság-e az, ha a zsidóság fajtestvérei számára (hiszen Kaas és Szmrecsányi nem vállalja a fajtestvérséget), őket megmentendő egyes barbár nép elemi dühétől, mely éveken át rombolt és évek múlva sem gyengítették a felvilágosultság hatása alatt (pl. Németország, Franciaország), feláldozza fölöslegének kis töredékét,

Rotschild és Hirsch.

aldoz olyan célokra, melyeket, mikor reájok Rotschild és Hirsch bárók áldozták millióikat (bár az ő tervök dugába dőlt, mert *eszmét* nem, csak földet adtak a tengődő nép kezébe), az egész világ osztatlanul helyeselt, és amely célokat a számot tévő világ, annak szellemi, sőt hatalmi képviselői megokoltaknak és kiküzdendőknék ismertek el, sőt melyekről a pápa, az olasz király, a badeni nagyherceg, Wrede herceg, Suttner bárónő, Lord Salisbury, L. Bourgeois, Rosegger, Gorkij, herceg Uchtomsky, Lombroso, Vámbéry etc., etc. a legmagasabb elismerés hangján nyilatkoztak!

Vélemények: olasz király etc.

Amiről egész tömege az észnek és belátásnak csak nemeset tud mondani, itt Magyarországon, nálunk nemtelen és veszedelmes? Ami az olasz király szemében megindító faj- és népszerűtet, az nálunk hazafiatlanság?

A magyar zsidóság.

A magyar zsidó hazafiatlan sohasem volt; mért éppen akkor tekintetik ténykedése hazafiatlannak, mikor egy sokkal régebbi tartozását rója le?

A cionizmus köteleességnek teljesítése.

Hogy a magyarországi cionistáknak az ősmúlt hagyományyaiból átháramló köteleesség teljesítése mellett — mert ez a cionizmus: egy köteleesség teljesítése — mennyiben ápolták a hazafiság szent eszméjét és mennyire teljesítik a magyar haza iránti polgári köteleességeket, jellemezze

például ama tény, hogy a cionisták a hontalanná lett, de magyar földön hazát talált zsidókat, kiket a kormány megtelepülni engedett, a székesfőváros támogatásával (1906-ban) magyar nyelvre tanították akkor, mikor tőlük *mindenki* elfordult és hagyta volna elkoldusodni, nyugül Magyarország nyakán.

Mit tettek a cionisták.

Mikor a törvénytelen kormányok törekedtek *minden áron* népszerűsége, a cionisták két ízben kaptak felszólítást (*Budapestben és Pozsonyban*), hogy a kormánynak hódoló felvonulásokat rendezzenek, esetleg demonstrációt, melynek ellenszolgáltatásaként jóváhagyattak volna az alapszabályaink és mint »kultúrintézmény« pénzbeli támogatásban részesülendünk. A szervezetek visszautasították ezen ajánlatokat és a nyolc év óta kért, de megtagadott alapszabályokat ezen az úton és ezen az áron nem fogadták el.

Mit nem tettek a cionisták.

A cionizmus vezetői pedig kivették részüket a nem rég múlt »nemzeti küzdelemben« és még ott is, akkor is a magyar nemzet függetlenségéért és magyarságáért harcoltak, mikor még nem az volt az egyedül boldogító eszme.

Nem is hisszük, hogy a cionizmus volna az oka mindama támadásnak, mely most a zsidóságot éri, hanem a napi politikai helyzet. Igaz, hogy a zsidóság át van hatva a cionizmus eszméjétől, s bár nem nyilvánítja *is mindenki*, de lelke éppen úgy érzi a cionizmus szükségét, mint az, aki nyilván érte küzd. Igaz, de a cionizmus csak érettebbé teszi önérzetében a zsidóságot, politikai megbízhatósága, értéke nő és az a körülmény, hogy a tervezett választójog alapján súlya is nagyobb leszen, majdnem kizárólag a magyarság előnyét és erejét fogja növelni. A bizalmatlanságot nem érdemli meg a zsidóság. Tény az, hogy a zsidóság körében a legkisebb az analfabéták száma, ha a magyar nyelvet vesszük a statisztika alapjául; sőt ha a héber és a zsidó nyelvet fogják, amint fogják is alapúl venni, a hat éven felüliek közt egyáltalán nincsen írni nem tudó és tény az, hogy a műveltségi fok tekintetbe vételénél aránytalanul magas leszen a többes választói jogosultság. De arra nézve, hogy kinek érdekében használtatnak e szavazatok, garancia, és elég garancia a múlt: a régenmúlt és a közelmúlt.

Napi politika.

A zsidóság hatvan évvel ezelőtt bebizonyította a haza

iránti szeretetét azzal, hogy mellette harczolt, hogy sok vérrel, sok étellel, de pénzzel is áldozott, ha szükség volt rá.

A közelmúltban pedig minden képviseléválasztás megmutatta azt, hogy a zsidóság ott, ahol azt a magyarság és az egységes magyar állam érdeke megkívánja, minden egyéni, felekezeti avagy pártérdeket másodrendűnek tekint; első és legszentebb kötelességének tartván a magyar érdeket védeni. Azokon a helyeken, ahol a régi rendszerben is többségben voltak a zsidók, a perifériákon, majdnem kivétel nélkül függetlenségi képviselők választották meg.

De természetesen ott, ahol a magyarság érdeke nem forog veszélyben, a hol sekély érdekek vezérelnek egyes pártokat, ott igenis küzd a zsidóság a *köz érdekében* olyannal szemben, amely egy elenyésző, de magát kiváltságosnak tartó kisebbség érdekeit akarja érvényre juttatni.

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni ama tényt, hogy éppen a perifériákon, ott, ahol, mint a szálló ige is mondja, a zsidóság képezi a magyarság végvárait, azokon a helyeken, ahol *csak* a zsidó tud megélni és magyar szigetként megmaradni, *a zsidóság legnagyobb része cionista.*

A magyarországi cionizmus, mely talán nyolc éves és alig négy éve, hogy intenzitásában erőre tett szert, nem hogy kártékonyan hatna a magyar zsidóságra, hanem ellenkezőleg felnyitván a szemeket, melyek látják, hogy a zsidóság szempontjából jelenleg legliberálisabb állam az ezer éves alkotmányú Magyarország, hogy a jogok egyenlő gyakorlásában hazánk van legelső helyen, hogy Magyarország volt az az állam, mely mindenkor befogadta az üldözötteket és csak kényszerítő körülmények gátolhatták a további engedékenységben, hálára csakis örök-létig tartó és törhetlen hűséggel leróható hálára kötelezi az *önérzetes* zsidóságot, mely ez idő szerint kizárólag a cionisták közül rekrutálódik.

Magyarországon a cionizmusnak semmiféle politikai tendenciája nincsen és nem is lehet; képtelenség. A cionizmusnak hazánkban csakis társadalmi, erkölcsi, esetleg gazdasági céljai lehetnek és vannak, melyeket elérendő nemcsak a zsidóságnak kellene törekednie a cionizmust megerősíteni, hanem a kormánynak és minden hatóságnak külön-külön.

Szimpathia a
cionizmussal
szemben.

Eddig tapasztaltuk is, hogy úgy a hatóságok, kormány, államrendőrség, főváros tanácsa, vidéki városok

tanácsai mindenkor támogattak azzal, hogy nem vetettek gátat működésünk elé, sőt minden alkalommal elismeréssel nyilatkoztak a cionista mozgalomról és remélhető, hogy a közeljövő bizonyítani fog és ki fogják érdemelni a zsidóság, illetve a cionisták azt az eddigi *bizalmat*, amit csak egyrészt egyes kapaszkodók, másrészt egyes túlzók egyéni érdekből vagy egyéni bántódásból kifolyólag voltak képesek megingatni.

A zsidóságnak az a része, mely nem cionista, hanem a zsidóság minden emlékétől szabadulni akar, éppen az nem képes asszimilálódni és nem képes mellékgondolat nélkül cselekedni. Nem képes asszimilálódni, éppen mert akar és minden törekvése a feltolakodásban nyilvánul és annak látszatát is bírja, habár a hiábavaló asszimiláció törekvése önzetlen is. A teljes beolvadás csakis a zsidó vallás elhagyásával történhetik meg, így pedig az állam csakis azokat és éppen azokat nyeri, akik elég gyengék voltak arra, hogy ne győzzék a gazdasági és kulturális harcot, melyet a zsidóságnak és minden egyesének folytatnia kell előítéletekkel szemben, zsidóságáért. Ezek csak értéktelen, elhullajtott, fonnyadt ágak, kik új helyzetükbe is csak olyan elvhűséget visznek, mint amilyennel a régeből távoznak.

A lehetetlen asszimiláció.

A zsidóság elhagyása.

A hite-hagyók.

* * *

Eddig csak arról volt szó, hogy a kegyetlen sorsban lévő zsidók számára, akik mai helyeiken élni nem tudnak, vagy akiknek helyzete a legrosszabb felé napról-napra közeledik, volna helyes és helyén való a cionista eszmék keresztülvitele; azonban az államok maguk, vagy uralkodó népeik, melyek kénytelenségből, vagy politikából járnak el olyan nyomasztó módon a zsidósággal szemben, szintén sokkal kedvezőbb gazdasági körülmények közé juthatnának.

Az eredményes cionizmus hatása az államokra.

Az államok a fölös számú, úgyszólván nehezen megélő, küzködő zsidóságnak egy részétől megszabadulnak; a túlsufolt pályák megkönnyebbülnek a túlfeszített nyomástól, a fölösleg természetes levezetést nyer és a megmaradóknak gazdasági helyzete fellendülhet.

A zsidó fölösleg levezettetik.

A sok lehetetlen ekzsisztencia, mely ellepte a kereskedelmi, ipari, tanulmányi pályákat, kik a levegőből alap nélkül élve, csak a proletariátust szaporították

Proletariátus eltűnése.

(kivált a szellemi proletáriátust), eltűnik és olyan helyen bukkan fel újra, ahol szükség van rá, ahol részt vehet egy új állam, egy régi nemzet feltámasztásában. — Eötvös báró az új nemzetekről. *báró*, hazánk büszkesége azt mondja: »... Minden új erő, mely a civilizáció nagy munkájában részt vesz, nyereség az egész emberiségre... feladásunk tehát az, hogy minden egyesnek szabad kifejlődését biztosítsuk, s amennyiben az kívántatnék, hogy bizonyos nemzetiségek, amelyeket eddig csak elnyomva ismertünk, új államokat alkotva, mint a nagy népcsalád független tagjai vegyenek részt a közös haladásban, mi a törekvéseknek, melyek erre céloznak, csak örvendhetünk.«

Herzl
Tivadar
Judenstaatja.

Mikor elhunyt vezérünk, *dr. Herzl Tivadar*, a modern cionizmus megalapítója, ki a Dreyfus-pör alkalmából látta, hogy a művelt *francia* népnek sem volt elég sok század év, hogy az atavista zsidógyűlölettől megszabaduljon, »Judenstaat«-jában is önkénytelenül báró Eötvös József új nemzeti eszméjét domborítja ki, bebizonyítván, hogy a föld minden pontján szétszórtan élő zsidóság egy nép, melynek joga van arra, hogy saját munkája árán önállósítsa azt a részét, amely rá van szorulva arra, hogy becsületes népi életet éljen, kimondja, hogy a többinek, akik jobb helyzetben vannak, kötelessége a nyomorultat, a jognélkülit, a földnélkülit, földhöz és joghoz segíteniök.

Gr. Apponyi
Albert a
»Corda
Fratres«-ben.

Hogy ez a ténykedés a zsidóság részéről nem hazafiatlanság és nem kozmopolitizmus, azt maga Apponyi gróf is támogatja a *Corda Fratres* kongresszusán olyan fenköltén tett azon kijelentésével, hogy »az internacionalizmus és a hazafiságnak összeférhetősége bizonyos magasztos és szent célok érdekében ma már nem paradoxon«. A zsidó kérdésnek illetően megoldása pedig, mely 8—9 millió nyomorult zsidót akar visszaadni a boldogságnak, mely a kultúrállamok népeit akarja megszabadítani a belső túlfeszültségtől, mely egy ősi földnek akarja visszaadni rég áhított ősi népét, hisszük és állítjuk, nemcsak nemes és magasztos cél, hanem a világ minden népének eléggé meg nem fontolt kötelessége.

A gyarmato-
sított Palesz-
tina keletnek
nyitott
kapuja.

Ez az új föld, mely — hangsúlyozzuk — egyelőre csak gyarmatosokból áll és olyan gyarmatosokból, kiket a sors üldözött odáig, kiknek léte csak ott lehetséges, ez az új föld nemcsak saját magának használ, hanem meg-

nyitja Európa előtt *Keletnek* kapuit.* A zsidó nép pedig — hiszen kétezer év megmutatta — hivatva van arra, hogy Kelet kapuinak őrizője legyen; hivatva van rá, ereje van hozzá, akarata és lelkesedése hajtja oda, ahol őseinek a földjét művelheti és felvirágoztathatja, ahol megülheti a saját ünnepeit, beszélheti a saját nyelvét, folytathatja történetét és a rossz emlékekből olyan álmodozhat, melyet feledtetni fog a népnek boldogsága és a verőfényes keleti ég.

A zsidóság
hivatása.

De ott leróhatja a zsidóság háláját mindazon népek és országok iránt, amelyek ezredéveken át nyújtának menedéket a hontalan zsidóságnak, otthont a megtelepültnek, engedték testileg és lelkileg fejlődni és olyan fiakat szülni, kik nemcsak az állam, hanem a zsidó népünkkel szemben is ismerék kötelességüket és engedék a lelküket oda fejleszteni, hogy ők bár megelégedetten élhetnek, nem felejtkezének meg népük senyvedő fiairól sem.

A cionizmus a természetes fejlődésének és az általános, valamint a helyi viszonyoknak valódi következménye.

A cionizmus
fejlődik.

Az az evolúció, mely létrehozta az egész világon elterjedt eszmét, mely fentartja minden akadálynak ellenére is, továbbfejlődésében semmi körülmények közt sem tartható vissza.

Magyarországon a zsidóság napról-napra jobban távolodik a zsidóságtól, belemerül olyan eszmék forgatagába, melyekkel más hiányában kénytelen foglalkozni; minthogy a politikai pártok kinézik, kiutalják köreikből a zsidót, új pártokat teremtenek meg. A fiatalság, mely népi érzés nélkül nő fel (hiszen kinevetik, gúnyosan, ha magyarnak vallja magát), internacionális eszmék kergetésében fárad ki és leszen belőle pária; ha eszes, elégedetlenek vezetője.

A zsidóság
Magyar-
országon.

A természetes fejlődés a zsidóságot a minden tekintetben nemes és humánus cionizmus eszméjéhez vezette. Egyedül a cionizmus képes arra, hogy hazugság nélküli önérzetet neveljen a zsidóságba; a cionista szervezet

* Magyarország különösen van hivatva arra, hogy Előázsia, Sziria bevitelét kezébe vegye. Már eddig is nagyobb deszka-, ládaárú- és rönkfabevitelről számol be a konzuli stat. jelentés. Újabban feldolgozott vasgyártmányok és némi cement is Magyarországról vitetnek be Palesztinába; továbbá hűtőgépek.

A mai helyzet
várható
következ-
ményei.

fegyelmezi még azokat is, akik esetleg hirtelenebb cselekedetre volnának képesek. Ha tehát nem adatik meg a cionista mozgalomnak az a szabadság, mely azt virágzóvá teszi és utat nyit törekvéseinek keresztülvitelére; ha nehézségek támasztatnak és jogtalan, alaptalan gyanúsításokkal terhelve, a zsidó ifjúságot lehetetlen lesz megtartani a cionizmusban, úgy az oda fog csatlakozni, ahol a fegyelem nem köti és az elébb vázolt nyomasztó helyzet előre nem látható küzdőterekre fogja szorítani.

* * *

Nyiltak vagyunk. Minden lépésünket a nyilvánosság előtt teszünk, mindenki tud mindarról, amit teszünk, mi a célunk, mik az eszközeink. Mindenki tudhatja, hogy mik az eddigi eredményeink.

Mindenki tudja, hogy szándékunk, törekvésünk komoly és szilárd, azt, hogy amit mi teszünk, az a zsidó ságnak évezredes álma és lelkének kifejezett óhaja; azt, hogy senkisémet lehet igazán zsidó, ha nem cionista a lelke.

Tudja mindenki és be kell lássa azt, hogy a cionizmus céljának megvalósítása majdnem több előnyt biztosít a meglévő államoknak, mint a hazát nyert zsidó népnek és éppen ezért a cionizmus a népeknek és hatalmaknak szimpátiáját törekszik elnyerni; amit nagyrészt el is nyert.

De tudja mindenki azt is, hogy a zsidó nép *akar becsületes* népi életet élni, és *akar* regenerálódni a saját, de minden nemzet által jogilag védett ősi földjén és *akar mint zsidó*, nem feloszolva, *egységesen*, a nagy népcsaládnak tagja lenni. Ehhez minden népnek, a zsidónak is joga van; és egy ősi nép újjáteremtésében az egész világnak, a világ minden népének részt kell vennie.

Azonban, ha egy nép, egy hasznavehető nép megmentéséről van szó, mely végtelen nyomorban és üldözöttségben él, úgy minden embernek *különbség nélkül* humánus kötelessége, hogy a tőle telhetőt nyújtsa.

Mi csak a zsidóságtól követeljük, de tőlük *követeljük* a humánus, ősi kötelesség teljesítését; a többitől kérjük a türelmet, a nyugodtságot és a megértést.

Magyarországi cionista szervezet orsz. bizottsága.

ELTÁROZVA
2012 JUN. 14